

A kisgyermek keresztelese

Tanítás, kérdések a római katolikus kereszteleésről

Kedves Szülő! Olvasd el figyelmesen ezt a kis füzetet, ha további kérdésed van, fordulj bizalommal a plébánoshoz!

A kereszteleésről

A Bibliában olvassuk, hogy Jézus Krisztus - mennybemenetele előtt - parancsba adta apostolainak: *"Menjetek tehát, tegyétek tanítványommá mind a népeket! Kereszteljétek meg őket az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevére, és tanítsátok meg őket mindannak a megtartására, amit parancsoltam nektek. S én veletek vagyok mindennap, a világ végéig."* (Mt 28,19-20)

És egyre többen jelentkeztek, jelentkeznek (már kétezer éve!), hogy szeretnék Jézus tanítványai lenni, Jézus tanítványaihoz (az Egyházhoz), a közösséghez tartozni.

Keresztelkedni ezt jelenti ma is: szeretnék Jézushoz, az Egyházhoz tartozni, szeretnék Jézus tanítványa lenni (igazán boldog lenni!), aszerint élni. *"Aki hisz és megkeresztelkedik üdvözü!"*

Aki kisgyermekét szeretné megkereszteltetni, szintén ezt akarja.

- Ha a szülők rendszeresen járnak templomba, gyakorolják vallásukat, gyermekükkel együtt "benne vannak" a plébániai közösségben, "azonnal is keresztelhetünk".

- Azok a szülők, akik nem járnak templomba, vagy valamilyen oknál fogva ők maguk sem részesültek vallásos nevelésben (vagy hiányosságaik vannak), azoknak szívesen segítünk felkészülni, hogy a kereszteleéskor elhangzó kérdések-válaszok ne váratlanul ériék őket, s aztán ők is tudják gyermeküket segíteni a keresztény életben.

Ha lehetőséged van, látogasd meg ezt az oldalt a neten, lapozd végig a diaképeket!

<http://frh.theol.u-szeged.hu/mihaly/keresztseg.pps>

Ki lesz a gyermek védőszentje? Keresd fel ezt az oldalt, és megtudod: Fekete Antal: Keresztneveink, védőszentjeink, a könyv régebbi kiadásának elektronikus változata:

<http://www.ppek.hu/k370.htm>

**Hogyan ismerhetjük meg a védőszent életét?
Diós István Szentek élete I-II.**

<http://www.katolikus.hu/szentek/>

A keresztség szentsége: Isten barátai

A keresztség szentségét Krisztus Urunk rendelte azoknak, akik gyökeresen szakítani akarnak régi életszemléletükkel, hogy így, mintegy újjászületve, az ő tanítása szerint, elsősorban Isten és az emberek iránt tanúsított szeretetének példája szerint éljenek.

Egyházunk történetének már a legelején igen bensőséges és ünnepélyes formában tették le a keresztségi fogadalmat azok, akikben megérlelődött a komoly és felelősségteljes elhatározás, hogy ők is vállalkoznak Krisztusnak a felebaráti szeretetről, az ellenség szeretetéről meghirdetett merész és forradalmi tanításának gyakorlati megvalósítására a mindennapokban

Életüknek ez a lépése sorsdöntő jelentőségű volt. Ettől kezdve ugyanis nemcsak egyházunk közösségének szeretetében részesültek, de osztoztak velünk a megpróbáltatásokban is. Hiszen keresztény mivoltuk súlyos kötelességekkel járt. Nemegyszer társadalmi pozíciójukat fenyegette, sőt, az első évszázadokban bizony vértanúságot követelt.

Ezért érthető, hogy az őskeresztények gondosan utánanézték a jelentkező erkölcsi magatartásának, egész jellemének, mielőtt megkeresztelték. A jelöltnek mindenekelőtt élete jó példájával kellett bizonyítania szándékának komolyságát. A próbaidő letelte, valamint hitünk alapismereteinek elsajátítása után maga az egyházközség döntött, lelkiileg elég erős-e, méltó-e a jelölt, a „katekumen” a szentség felvételére.

A keresztényüldözések (az első 300 év) idején még szigorúbbak voltak a feltételek. Hogy ne férközhessék a keresztények soraiba áruló, csak azok jelentkezését fogadták el, akiknek megbízhatóságáról és őszinte szándékáról a hívek közül valaki kezeskedett. Ebből a gyakorlatból maradt ránk, és létezik ma is a keresztszülei tisztség.

Kereszténynek lenni rangot, megtiszteltetést jelentett. Olyannyira, hogy keresztény elődeink a magán- és társadalmi életben tanúsított magatartásukkal kivívták azok csodálatát is, akik üldözték őket.

Azokban az időkben gyakran előfordult, hogy egyszerre egész családok kérték felvételüket az Anyaszentegyházba. Az ilyen esetekben a kisgyermeket is megkeresztelték, mivel vallásos nevelésüket a családi környezet biztosította. Később ennek a szokásnak alapján a már keresztény szülők gyermekeit szintén megkeresztelték, nem várva a szertartással a felnőttkorig.

Így alakult ki az a hagyomány, melyet követve egykor téged is elvittek szüleid a templomba, hogy megkereszteljened, hogy keresztény légy, és szüleidhez, minden keresztény elődödhöz hasonlóan te is fölvedd a küzdelmet az emberek életét megrontó gonoszság ellen, és megmutasd: lehet Krisztus tanítása szerint szépen és boldogan élni ma, a huszonegyedik század elején is. (Vajon mennyit sikerült eddig megvalósítanod ebből?)

Mindenesetre illő, hogy tovább add, ami a keresztkútnál egykor veled történt, és aminek következményeként az egyház tagja vagy.

Olvasd el ezeket az imákat, és gondold végig a szertartást! Esetleg olvasd újra keresztelésed évfordulóján, neved napján, - mert nevedet ekkor kaptad -, és most gyermeked keresztelésére készülve. Ha pedig megkérnek egyszer arra, légy valakinek a keresztszüleje, s vállald hitének növekedéséért a védnökséget, örömmel fogadd ezt a szép tisztséget, de ne feledd, ezzel nagy felelősséget is vállalsz magadra!

Az ősegyházban a felnőtt jelölteket hosszú időn át, éveken keresztül készítették elő a keresztség fölvetelére. Ebből is kitűnik, mennyire fontosnak tartották. Természetesen felnőtt keresztelésénél napjainkban is így van ez. A kisgyermek keresztelését csak néhány beszélgetés előzi meg a szülőkkel. Ötéves kor felett hittanra kell járnia, miután a korának megfelelő hittanban részesült, akkor lehet megkeresztelni.

Ma a szertartás csupán fél óra. De most is egész életünkre szól.

A keresztelés szertartásának menete:

Így zajlott le egykor keresztelésed, és így kereszteljük meg gyermekedet is!

A templomba érkezéskor a pap a keresztyenyek köszöntésével fogadott benneteket:

Dicsértessék a Jézus Krisztus!

Válasz: Mindörökké. Ámen.

Pap: Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében.

Mind: Keresztet vetünk és feleljük: Ámen.

Pap: Kedves keresztyeny hívek! A szülők számára nagy ajándék a gyermek. A keresztyeny szülők ezt az ajándékot Istennek, minden élet forrásának köszönik meg.

Szent hitünk tanításából azt is tudják, hogy Isten, a mi mennyei Atyánk a keresztség által isteni életében részesíti az embert. Gyermekévé fogadja, a Szentlélek templomává és a mennyország örökösévé teszi.

Kedves Szülők! Ti is azért hoztátok el gyermeketeket ide, az Isten házába, hogy erre az isteni életre vízből és Szentlélekből újjászülessék, és Krisztus titokzatos testének, az egyháznak tagjává legyen. Krisztus egyházának nevében kérdezem: Mi a gyermek neve?

Szülők: N...

Pap: A gyermek védőszentje tehát Szent N... lesz. Mit kértek Isten egyházától N... számára?

Szülők: A keresztséget

A pap ezután így vagy hasonló szavakkal szólt a szülőkhöz:

Kedves Szülők! Nektek, akik gyermeketek számára a keresztséget kéritek, kötelességetek lesz őt úgy nevelni, hogy hitünk szerint éljen. Tartsa meg Isten parancsait: úgy szeresse Istent és embertársait, ahogy Krisztus Urunk tanította. Vállaljátok-e ezt a kötelességet?

Szülők: Vállaljuk.

A pap most keresztszülőhöz fordult: Keresztszülők! Megígéritek-e, hogy támogatjátok e gyermek szüleit vállalt vallási, lelki kötelességeik teljesítésében?

Keresztszülők: Megígérjük.

A pap most hozzád szólva így folytatta: N... ! Nagy örömmel fogad téged a keresztyeny közösség. Ennek a közösségnek a nevében most megjelöllek a kereszt jelével. Homlokodra keresztet rajzolt, majd utána így szólt: Kedves Szülők és Keresztszülők! Jelöljétek meg ti is a gyermek homlokát Krisztusnak, a mi Üdvözítőnknek szent jelével!

Miután szüleid és keresztszüleid is megjelölték homlokodat, a pap a Szentírásból egy szabadon választott részt olvasott fel, azután a szülők és keresztszülők kötelességéről beszélt a keresztyeny nevelésben, az ígeretekről amit fogadtak meg, és így folytatta:

Kedves Testvéreim! Kérjük a mindenható Istent, hogy áarassa irgalmát erre a gyermekekre, valamint szüeleire, keresztszüeleire és minden megkeresztelt emberre!

Add, Urunk, hogy akit a kereszttel megjelöltünk, élete egész folyamán nyíltan megvallja Krisztust, az Isten Fiát!

Hívek: Kérünk téged, hallgass meg minket!

Ezután még néhány könyörgést mondott. Így válaszolunk a többi könyörgésre is!

A pap ezután Isten szentjeinek közbenjárását kérte számodra, majd azért imádkozott, hogy törjön meg rajtad a gonosz lélek hatalma. Aztán így folytatta:

Védelmezzon téged Krisztusunk, a mi Üdvözítőnk ereje! Ennek jeléül megkenünk téged az üdvösség olajával Krisztusban, a mi Urunkban, aki él és uralkodik mindörökkön örökké.

Amen.

A gonosz lélek kísértéseinek való ellentmondás harcot jelent egy egész életre. Ehhez a harchoz adott neked erőt az egyház a keresztelendő olajával. Amint az ókorban is olajjal kenték meg a versenyző atlétákat, hogy sikeresebbek legyenek, úgy kente meg a pap homlokodat.

A keresztelés:

Pap: Kedves Szülők és Keresztszülők! A gyermeknek, akit az egyház színe elé hoztatok, Isten jósága új, kegyelmi életet ad vízből és Szentlélekből. Neveljétek majd őt szent hitünk tanítása szerint! Féltő gonddal ügyeljétek arra, hogy az isteni élet napról napra növekedjék benne, és azt a bűn soha meg ne fertőzze. Reméljük, hogy hitbeli meggyőződésetek hozott ide benneteket, és így készségesen vállaljátok a gyermek megkeresztelésével járó kötelességeket. Gondoljatok arra, hogy ti is részesültetek a szent keresztségben! Mondjatok tehát ellent a bűnnek, majd tegyétek le a hitvallást! Ez az egyház hite, és ebben a hitben kereszteljük meg gyermekéteket.

Ezért kérdezem az egyház nevében:

Ellene mondotok-e a sátánnak?

Szülők és keresztszülők: Ellene mondunk.

Pap: És minden cselekedetének?

Szülők és keresztszülők: Ellene mondunk.

Pap: És minden csábításának?

Szülők és keresztszülők: Ellene mondunk.

Pap: Hisztek-e Istenben, a mindenható Atyában, mennynek és földnek teremtőjében?

Szülők és keresztszülők: Hiszünk.

Pap: Hisztek-e Jézus Krisztusban, Isten egyszülött Fiában, a mi Urunkban, aki Szűz Máriától született, kínhalált szenvedett, de föltámadt a halálból, és ül az Atyának jobbán?

Szülők és keresztszülők: Hiszünk.

Pap: Hisztek-e a Szentlélekben, a katolikus anyaszentegyházban, a szentek közösségében, a bűnök bocsánatában, a testnek föltámadásában és az örök életben?

Szülők és keresztszülők: Hiszünk.

A pap ezután ismét kérdést intézett szülőkhöz és keresztszülőkhöz, megnevezve téged:

Akarjátok-e, hogy N... elnyerje a keresztséget az egyház hitében, amelyet az imént mindnyájan megvallottunk?

Szülők és keresztszülők: Akarjuk.

Most következett az az ünnepélyes pillanat, amelyben örök időkre megkereszteltek. A pap háromszor vizet öntött a fejedre, és a következőket mondta:

N..., én megkeresztellek téged az Atya + és a + Fiú és a Szentlélek + nevében.

E pillanattól kezdve lettél Isten kedves gyermeke, Krisztusnak testvére, a Szentlélek temploma és a katolikus egyház tagja. A pap ezután krizma olajjal kente meg homlokodat, ezzel ajánlva téged Istennek. Ezután így szólt hozzád:

N..., a keresztségben új teremtmény lettél, és Krisztust öltötted magadra. Ez a hófehér ruha legyen keresztény méltóságod jele! Hozzá tartozóid szava és példája pedig támogasson, hogy ezt a méltóságot tisztán megőrizd az örök életre! A pap fehér ruhával takart be. A fehér a tisztaság és az öröm jelképe. Az ősegyházban az újonnan kereszteltek egy hétig hordták a fehér keresztelési ruhát.

Annak jeléül, hogy a keresztség megvilágosít a hit világosságával, a pap égő gyertyát nyújtott szüleidnek és keresztszüleidnek, majd így szólt:

Rátok van bízva a világosság: a hit és a kegyelem fénye, amelyet ez a gyertyaláng jelképez. Óvjátok gondosan, hogy gyermekéteket, akire ma ráragyogott Krisztus fényessége, szüntelenül a világosság fiaként járja az élet útját! Maradjon állhatatos a hitben, és amikor az Ur eljön, elébe járulhasson az összes szenttel együtt a mennyei hazában.

Ezután a **Miatyánk közös elimádkozása** és az édesanya, édesapa megáldása következett. Végezetül a pap e szavakkal bocsátott el benneteket:

És áldjon meg benneteket a mindenható Isten: az Atya, + a Fiú és a Szentlélek!

Mind: Ámen.

Pap: Menjétek békével!

Mind: Istennek legyen hála!

Isten gyermeke lettél. A fogadott fiúság szent fénye felragyogott a lelkedben. Őrizd meg, és éltesd ezt az ajándékot!

Hálaima a keresztség kegyelméért

Uram, Jézus Krisztus, boldog vagyok és köszönöm, hogy meghívtál egyházad közösségébe. Köszönöm értem elszenvedett fájdalmaidat, dicsőséges feltámadásodat, amelyek mind ezt a boldogságot szolgálták.

Köszönöm az azóta rám fordított gondot és törődést; Szűzanyáknak, édesanyádnak köszönöm, hogy oltalmába vett, és vigyázott rám.

Engedd Uram, hogy veled szoros barátságban tölthessem napjaimat! Gondolataim, szavaim, tetteim a keresztség kegyelmét tükrözzék, hogy hivatásomra méltó lehessenek. Föläjánlom neked szüleimet, keresztszüleimet és a papot is, aki engem megkeresztelt. Mindenkit, aki segített abban, hogy megismerhesselek, és mind jobban megszeresselek. Világosítsd meg azokat, akiket hozzám küldesz, hogy helyesen szóljanak rólad, és meg tudják jól mutatni, miképpen maradhatok meg barátságodban!

Hit

Uram, Istenem! Hiszem mindazt, amit kinyilatkoztattál és amit egyházad által hinni tanítasz, mert te igaz Isten vagy. Kérlek, Uram, növeld hitemet, és adj erőt, hogy soha életemben ne szégyelljem azt, inkább áldozatok árán is megvalljam az emberek előtt.

Remény

Uram, Istenem! Remélem tőled bűneim bocsánatát és azt a kegyelmet, hogy egyszer hozzád kerülök az örök üdvösségre, mert te mindezt megígérted, és te hű és irgalmas Isten vagy ígéreteid teljesítésében. Kérlek, Uram, erősítsd reményemet!

Szeretet

Uram, Istenem! Teljes szívemből és mindenekfölött szeretlek téged, mert te végtelenül jó és szeretetreméltó Isten vagy. Írántad való szeretetből szeretem felebarátaimat is, mint önmagamat. Kérlek, Uram, tökéletesítsd szeretetemet!

Ima védőszentemhez

Szent **N...**, a kereszteléskor szüleim azt a nevet adták nekem, amelyet te viseltél. Így lettél nekem földi pályámon kísérőm, a mennyben védőszentem.

Ennek a névnek te nagy megbecsülést szerezteél az egész világon Isten és az emberek előtt. Kérlek, segíts mint példaképem, hogy vigyázzak a kegyelem fényére szívemben!

Életed példájából tanuljam meg, hogyan kell Isten akaratát teljesíteni, Krisztushoz, a mi Urunkhoz hű maradni, gondolkodásmódban, magatartásban az igazi keresztények útját járni, hogy majd egyszer veled együtt részese lehessenek az örök üdvösségnek.

Igyekezzél minél többet megtudni védőszentedről, hogy élete serkentésül, példaképként szolgáljon számodra!

Védőszented ünnepe a te névnapod. Ez a nap, ami a naptárban szerepel az ő mennyei születésnapja (halála napja), amikor is élete példájával kiérdemelte, hogy szentként tiszteljük, és bekerüljön a naptárba. Lehet, hogy sok Péter, Mária, István nap van naptárban, hisz sok Szent István, Mária, Péter stb. élt. Válassz magadnak közülük, aszerint melyikük élete a szimpatikusabb számodra. Bizonyára jól esik, ha ilyenkor megköszöntenek.

A névnap (születésnap) személyes ünnep. Létünk ünnepe. Ezért légy te is figyelmes, tartsd számon legalább a hozzád legközelebb állók névnapját, születésnapját úgy, hogy néhány kedves szóval gratulálsz, köszöntöd őket.

A magad névnapján, születésnapján mindenesetre szép lenne, ha ezen az ünnepen szentmisét hallgatnál, szentáldozáshoz járulnál. De legalább térj be néhány percre egy templomba, és adj hálát Istennek a keresztség kegyelméért, egyáltalán azért, hogy keresztény lehettél, s máig megmaradhattál a Krisztus egyházához való hűségben.

Természetesen gyermekedet is ismertesd meg védőszentjével, akinek a nevét viseli, névnapján meséld az ő nevének szent viselőjéről!

Névadás vagy keresztség?

Szinte mindenkinek a keresztnév szó jön az ajkára, „utónevet”, nem szokás mondani. Annak idején, 30-40-50 éve, amikor az ateista államvallás vezetői felvették a küzdelmet a keresztség szentsége ellen, jellemző módon névadó ünneppel igyekeztek ezt helyettesíteni. Abból indultak ki nyilván, hogy az emberek jelentős része egyszerűen a névadás vallási szertartásaként könyveli el a keresztséget.

Pedig a névadás - bár szervesen hozzátartozik a keresztséghez - távolról sem a lényeg.

A keresztség a Jézus Krisztusban való újjászületés szentsége, mely egyben tagságot jelent Krisztus titokzatos testében, az egyházban. Ezért az első és alapvető szentség. E nélkül a többi szentségben nem részesülhetünk.

A keresztség szentsége azonban személyes, "névre szóló". Ezért a szertartást végző nevével szólítja a gyermeket: "Tamás, én téged megkereszteltem az Atya, Fiú és Szentlélek nevében". Ebben az értelemben névadás is a keresztség.

A keresztnév elnevezés azonban nemcsak azt fejezi ki, hogy a keresztségben kaptuk, hanem azt is jelenti: keresztény név, nem pusztán utónév. A szentek katolikus tiszteletének egyik szép vonása, hogy igyekszünk nevével együtt védőszentet is választani gyerekeinknek.

A keresztény szülőt tehát nemcsak a keresztnév hangzása érdekli, nem jól megkülönböztethető érdekessége vezeti a választásban, és nem csak arra gondol, hogy később ne nevéssék ki az iskolában "extra" neve miatt gyereket, hanem elsősorban arra, hogy lehetőleg olyan keresztény neve legyen gyerekének, mely egyben védőszentet, példaképet is jelent számára.

Mit jelent az a szó: keresztény?

Krisztuskövető, krisztusi ember: Krisztián ha férfi, vagy Krisztina, ha nő: összefoglalóan latinul christianus. Az itt lakó szlávoktól egykor 1000 éve megismert „krisztyán” szóból lett félrehallás után a mai magyar *keresztény* szó.

Ima a Szentháromsághoz

Szentháromság egy Isten! Mi, a te teremtményeid, nem vagyunk egyedül a világban. Nem hagytál bennünket magunkra, nem hagysz társtalanul, fáradtan vándorolnunk egy távoli, hideg, közömbös istenség felé.

Velünk vagy, mint a család atyja övével. „Atyánk”-nak szólíthatunk téged, s magunkat gyermekeinknek nevezhetjük.

És te, Urunk, Jézus Krisztus, eljöttél közénk, hogy megmutasd nekünk az emberhez méltó élet szép példáját. Isten létedre testvérünk, barátunk lettél.

És te, Szentlélek, isteni Szeretet, aki az Atyát és a Fiút összekötöd, ajándékunk lettél, hogy szívünket Krisztus szeretetére és szolgálatára buzdítsd. Előttünk jársz, világítod az utat, melyen járunk, hogy Krisztus hű követői maradhassunk.

Atya, Fiú és Szentlélek! Hadd élhessek én is Szentháromságtok fényében és melegében!

A mindennapi élet hajszájában sohase feledjem, hogy a Szentháromság bennem él, és erőt ad minden küzdelemben! Isten azért fedte föl a Szentháromság titkát, hogy könnyebben tudjunk vele személyes kapcsolatba lépni. Van, aki legszívesebben édesapát lát a jó Istenben. Hisz tőle származik minden apai és anyai szeretet itt a földön. Úgy gondoskodik rólunk, mint gyermekeiről. Milyen megható szeretettel beszélt mindig mennyei Atyjáról Jézus Krisztus!

Van, aki legkönnyebben Jézushoz tud imádkozni: hiszen magunk elé tudjuk képzelni arcát, ismerjük szavait, és szinte hallani véljük a Mester bátorító, baráti hangját. Barátainak tekint minket, és mindenét odaadta értünk szeretetből. Van, akit a Szentlélek Isten személye ragad meg. Boldogan gondol arra, hogy a keresztség napja óta szíve a Szentlélek temploma; őt szólongatja imáiban; tőle kér fényt és erőt a mindennapok során.

A jó Istent mindegyik módon meg szabad szólítani. Jól teszed, ha kipróbálsz mindegyiket. Így egyre személyesebbé válik Istenhez fűződő kapcsolatod.

Római katolikus keresztény vagyok

Uram, boldogság tölt el, hogy megkeresztelték, és ezáltal az egyházhoz tartozom.

Ellenségeid két évezred óta mindent megtettek, és megtesznek, hogy megtörjék egyházadat. Fenygegették, gyalázták, pusztították.

Az egyház azonban erősebben áll, mint valaha. Uram, örömmel látom, hogy az egyház felé tekintenek azok, akik az igazi békét keresik. Ezekben a zavaros időkben ő az igazság legerősebb bástyája. Világítótornyoként sugároz igazságot, szeretetet az egész világra; mert Te alapítottad, aki magad vagy az igazság és a szeretet.

Uram, örömmel nézek mindazokra, akik az egyházban előttem jártak: a számtalan hősre, akik az egyház iránti hűségüket vérükkel pecsételték meg.

Az egyház legszebb díszje a szentek hatalmas serege, akiknek emlékezetét napról napra megünnepeljük. Sok hívőben az egyház ébresztette föl az önfeláldozó szeretetet, amelyre a világ is fölfigyelt. Uram, örömmel kapcsolódom a közösségbe azokkal, akikkel együtt élek az egyházban.

Büszke vagyok, hogy ugyanaz a hitem, mint oly sok katolikus tudósnak, íróknak és az emberiség számos jótévőjének. Egy a hitünk, ugyanazoknak a parancsoknak engedelmeskedünk, ugyanazokat az imákat mondjuk, ugyanazt az áldozatot ünnepeljük, és ugyanazokban a szentségekben részesülünk.

Boldogít a tudat, hogy minden vasárnap, mindenütt az egész világon összegyűlnek a hívek milliói templomodban oltárod körül. És velem együtt ugyanazt az áldozatot ajánlják az Atyának az egyház egységében. Boldog vagyok, hogy szentségeidben egy vagyok munkásokkal, háziasszonyokkal, gyermekekkel, öregekkel és minden rendű-rangú emberrel. És tudom, hogy szerte a világban minden fajú és színű ember velem együtt egy Atyához imádkozik. Mert az egyház egyesít bennünket minden faj és osztály fölött. Igen, Uram, boldog vagyok, hogy a római katolikus egyházhoz tartozom!

Milyenek a római katolikusok?

A legtöbb ember, amikor az egyház fogalmával találkozik, elsősorban Rómára, a Vatikánra, a bíborosok testületére, kúriai hivatalokra, püspöki palotákra, hatalmas dómokra gondol. Ez is az egyház, de nem csak ez az egyház.

Mások az egyház fogalmát főként az egyház dogmáival, a hittankönyvekkel, a plébániai anyakönyvezéssel, magával az egyházi hierarchiával azonosítják. Mindezek szintén az egyházhoz tartoznak, de nem csupán ez az egyház.

Az egyház **mi vagyunk**. S ha jól végiggondoljuk, nem mi vagyunk az előbb felsoroltakért, hanem inkább fordítva. Nem mi hirdetjük a tanító hivatalnak Krisztus evangéliumát, hanem ellenkezőleg. Ennek következtében nem a nyáj felel a pásztorért, hanem a pásztor a nyájért...

Mi jogon mutathatunk Krisztusra és egyházára, mint követendő példaképre, ha sok katolikus „romlott katolikus” azaz messze nem tartja meg a parancsokat, csak a maga módján hisz?

Milyen szomorú, hogy sokakat éppen ez az ellentmondás távolít el Krisztustól! Az egyház azonban te is vagy, és én is vagyok. És ott, ahol élünk, lakunk, tanulunk, dolgozunk, elsősorban mi jelentjük az egyházat környezetünknek.

S mondd, ha szeretteid közül -- netán valamelyik szülőd -- rossz példát mutatna, ezért te hátat fordítanál egész családnak? Megtagadnád őket -- éppen akkor, amikor legnagyobb szükségük lenne rád? Krisztus napról napra jobban számít ránk, egyszerű közkatonaikra. Mi, XXI. századi keresztények akkor sem inoghatunk meg, ha körülöttünk akár oszlopok dőlnek, ha a mai kor Getszemáni kertjében a tizenkettőtől tizenegy tanítvány köszöntené is Őt áruló békecsókkal, s egyetlen maradna hűséges hozzá...

Ne veszítsd el a reményt! Az egyház legnehezebb korszakaiban is volt, voltak, akik, ha bármily keskeny, bármily veszélyes ösvényen, de átmentették a fényt, akik egy újabb, szebb korszak kovászává lettek, olyanok, akiket nem csak a múló divat érdekelt. Nem mindig a hangos többségnek van igaza.

Miért ne lehetnél te a fény, ez a kovász, a mustármag ott, ahova a Gondviselés állított? Ki másra várhatsz még? Ha kihullanak mellőled akár százan, ha csalódsz azt látván milyen sok megkeresztelt ember nem tartja meg a tízparancsolatot, akkor is kitartás!

Ha sok megkereszteltről hallasz, aki nem gyakorolja hitét, te csak menj tovább előre, ha kell, egy szál egyedül... megéri!

Nevedet talán nem vésik majd arany betűkkel fehér márványba, de Krisztus, isteni Mestered számon tart téged. Mert bizonyára rád, a te hűségedre, a te állhatatosságodra is gondolt, amikor egyházáról megjövendölte: „A pokol kapui sem vesznek erőt rajta!” Az egyházban mindig voltak szentek és nem tökéletes, és bűnös emberek is. Akik azonban megmaradtak katolikusnak, soha nem írták át a Bibliát, nem hamisították meg a szent hagyományt, nem vettek el, vagy tettek hozzá a tízparancsolathoz. Jézus hitét örököltük, és adjuk át a keresztségben! Ezért is érdemes katolikusnak lenni!

Hogyan beszéljünk gyermekünknek a kereszteleőről?

Talán az a körülmény, hogy az embernek a saját keresztségéről nem maradtak emlékei, az oka annak, hogy a kereszteleés szertartásaival olyan idegenül állunk szemben.

Nincs is annak sok értelme, hogy hosszan elmondjuk, egy kisgyermeknek, hogy hogyan végzik a kereszteleést. Ha azonban az anyának alkalma van rá, hogy gyermekével egy kereszteleésen vegyen részt, akkor a gyermeket előbb jól fel kell készíteni.

Templomlátogatáskor jó, ha az édesanya, édesapa, megmutatja a kereszteleő kutat: „Nézd csak, itt kereszteletek meg téged. Itt lettél Isten gyermeke.” Hozzáfűzheti: „A jövő héten itt fogják Éva néni kisbabáját megkeresztelelni”. Most már itt lesz aztán az ideje annak is, hogy a gyermeknek a szentségi hatásról is beszéljünk. Ilyenformán: „A keresztségben a gyermek Isten gyermeke lesz. A kereszteleés után nem látjuk, hogy a kisbaba megváltozott volna, nem látszik rajta semmi külső változás, de az Isten most benne lakik már, és ennek örülünk. Mi is ennek örültünk édesapáddal, mikor téged megkereszteletek.” - Másik alkalommal elmondhatja

az édesanya, mit lehet látni a kereszteleéskor: „A pap a gyermek fejére vizet önt, és azt mondja: ‚Megkeresztelek az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében’. Tudod, ha valami nem elég szép, és nem elég tiszta, azt megmossuk. Azért önt a pap is a gyermek fejére vizet. Ez azt jelenti, hogy Isten előtt szép, tiszta és Hozzá méltó les.”

Az olajjal való megkenést nehezen tudjuk a kisgyermekhez közel vinni, de a kereszteleőruhácska értelmét már a nagyobb gyermek jól megéri. „Ha neked egy szép ruhát adok ajándékba, s rád adom, ugye tudod, azt szoktam mondani, vigyázz nagyon, be ne piszkold. Kereszteleéskor a pap fehér ruhát ad a kisbabára és ő is azt mondja: ‚Vigyázz, hogy a ruhád mindig szép tiszta maradjon’. Ezzel a pap azt akarja mondani, hogy vigyázz, maradj mindig jó, és legyen a lelked tiszta, mert így juthatsz csak a mennybe. Neked is ezt mondta a pap bácsi, mikor megkereszteletek.”

A kereszteleőgyertyáról ezt mondhatja az anya: „A pap a kereszteleészüő kezébe égő gyertyát ad. Ezt a gyermek helyett kapja meg a kereszteleészüő, mert a gyermek még kicsi, nem bírja tartani. A pap ezt mondja hozzá: ‚Most olyan szép és ragyogó vagy, mint ez az égő gyertya”. (Valóságban azonban Isten gyermeke sokkal szebb, mint a gyertya!) Akkor ismét megszólal a pap: ‚Vigyázz, vigyázz, hogy a gyertya fénye ki ne aludjon!’ Ez azt jelenti, hogy mindig azt tedd, amit Isten akar, akkor mindig olyan szép és tiszta maradsz, mint ez a gyertya, s így juthatsz a mennybe. - Ezt a kisbaba nem hallja. Te sem hallottad, amikor téged kereszteletek. A szüleők és a kereszteleészüőnek kell téged erre emlékeztetni. Ezért tettük el a kereszteleőgyertyádat és kereszteleőruhácskádat.” Kis tájékoztatásunkat legjobb egy hálaimával zárni: „Jó Istenem, köszönöm, hogy a kereszteleésben a Te gyermeked lettem. Kérlek, segíts, hogy mindig a Te jó gyermeked maradjak. Segíts, hogy mindig olyan szép fényes és ragyogó legyek, mint amilyené a kereszteleésben tettél.”

Az újszüőltért, akinek a kereszteleőjére a gyermeket elvittük, a kisgyermek szívesen imádkozik.

Más alkalommal beszélhetünk arról is, hogy a kereszteléskor a gyermek nevet is kap, a keresztnévet. - Így élmény lesz, ha egy keresztelőn részt vehet a gyermek. Maga a jelenlét, amelyet összekapcsolhatunk bizonyos tevékenységgel is, - az újszülöttet a keresztelőmedencéhez kísérni, a szertartást figyelmesen követni -- mindez mély, boldog élményt nyújt, s ez később a születés- vagy névnap ünneplése alkalmával felidéződik.

Mit ad a keresztség?

A keresztségben leszünk Isten gyermekei, Jézus testvérei, a Szentlélek temploma, az Egyház tagja, és nem utolsósorban Jézus barátai is! A keresztség eltörli a bűnt, és az áteredő bűnt. A keresztség ad olyan hitet, mellyel könnyen tudjuk venni az élet akadályait! A keresztség az örök élet záloga.

Ki a keresztény?

Akit arra a hitre kereszteltek, amire Jézus tanított, és az egyház mindig is tanított: a Szentháromság: az Atya a Fiú és a Szentlélek nevében! Aki hozzá tesz, vagy elvesz valamit a Bibliából, vagy nem a Szentháromság nevében keresztel, aki nem vallja Jézus istenségét, az nem keresztény (pl. Jehova tanúi, Mormonok, stb.).

Hányszor lehet keresztelkedni?

Csak egy keresztelés van. Ha valaki nem gyakorolja a hitét, vagy elcsábul egy szektába egy időre, akkor sem kell újra keresztelkedni, csak bűnbánattal visszatérni a katolikus egyházba! A keresztség láthatatlan pecsét rajtad: szentség.

Mit ígér meg a szülő (keresztszülő) a kereszteléskor?

Megígéri a katolikus nevelést: vagyis hogy életével jó keresztény példát ad, megtanítja gyermekét imádkozni, - megígéri, hogy rendszeresen elhozza őt a templomba, - és megígéri, hogy iskolás korától beiratja katolikus hittanra, hite fejlődését kíséri az első áldozásig, majd bérmelezésig.

Csakis ilyen komoly ígérek birtokában lehet egy gyermeket megkeresztelni, aki még önmaga nem tud válaszolni az Egyház kérdéseire. De jaj annak a szülőnek, keresztszülőnek, aki hazudik Isten templomában, és nem tartja meg ígéretét.....

Miért kell megkeresztelni egy kisgyermeket?

A hitet továbbadni erkölcsi kötelesség.

Azért kell megkeresztelni, mert választani, dönteni csak valamiből lehet. Nem 18 éves korában dönti el, akart-e iskolába járni, hanem abból választhat, amit megismert. Ahogy lehet állampolgársága, anyanyelve, úgy van joga az Anyaszent-egyházhoz is! Nem véletlen az elnevezés! Ugye nem kérdés, hogy beíratod iskolába, pedig ez is helyette való döntés. Meg akarod menteni a szektáktól, kábítószerrel, pornótól, erőszaktól, a durva filmektől? Csak úgy lehet, ha büszke arra, hogy van hová tartoznia, van hite, erkölcs, ha vannak katolikus barátai!

Mikor lehet egy gyerek elsőáldozó?

Legkorábban két év hittan tanulás után, harmadikos korában, ha rendszeresen jár templomba, és hittanismeretei megfelelőek.

Ki lehet keresztszülő?

Olyan római katolikus, aki meg tudja ígérni a keresztény nevelésben való segítséget. Tehát nem csak meg van keresztelve, de járt hittanra, volt elsőáldozó, és katolikus hitét ma is gyakorolja. Hogyan tudná különben megígérni, hogy a gyerekeknek jó keresztény példát ad, tanítja imádkozni, segíti hitbeli kérdései, lelki problémái megoldásában, ha önmaga sincs tisztában ezekkel a dolgokkal? - Tizenhat év feletti, katolikusnak megkeresztelt lehet keresztszülő, aki már volt elsőáldozó; de csakis olyan, aki ha már házas, akkor egyházi házasságot kötött! Az élettársi viszony, baráti együttélés összeegyeztethetetlen a jézusi tanítással. Aki pedig elvált, nem élhet új, „polgári” házasságban. Ha egyébként valaki minden tekintetben megfelelne, de nem volt elsőáldozó, vagy más felekezeti keresztény (evangélikus, református), akkor keresztelési tanúként szerepelhet. Elég egy keresztszülő is! Olyat válassz, akit nem szégyellsz 10-20 év múlva sem, olyat, aki rendszeresen fog találkozni a gyermekeddel.

Mit kell hozni a szertartásra?

Hozz magaddal hitet és jó szándékot, tiszta szívű ígéretet.

Ha lehet keresztelési fehér ruhát, vagy magát a gyermeket öltöztess fehér ruhába, legalább fehér felsőbe.

Krisztus: az Út

A katolikus hit rövid összefoglalása az Éneklő Egyház c. imakönyvből.

A hitről és a cselekedetéről. Krisztus életével és tanításával tudunkra adta mindazt, ami az üdvösség elnyeréséhez szükséges. A hitnek a cselekedetekben kell megmutatkoznia, különben a hit halott (Jak 1,19-27). Ahogy a keresztény ember bölcsessége: Krisztus igazsága, úgy a keresztény erkölcs mértéke: Krisztus szentsége.

A megtérésről. Jézus tanítása kezdetén bűnbánatot hirdetett és megtérést követelt. Isten fönségének, szentségének, irántunk tanúsított szeretetének meglátása az emberben üdvös istenfélelmet, bűnei fölött érzett fájdalmat és a megtérésre való készséget kelt. "A bölcsesség kezdete az Úr félelme." (110. zsoltár)

Az eredeti bűnről és a személyes bűnökről. Az emberiség történelmének első pillanatától kezdve szabadon akarhatta a jót vagy a rosszat. Őseink az első döntés alkalmával szembeszegültek Istennel, a rossz mellett döntöttek. Ez az eredeti bűn, melyért az egész emberiség, mint egy hatalmas közösség felelős. Hatását minden ember személy szerint is érzi. - Bár a keresztség megszabadít az áteredő büntől, megmarad bennünk a bűnre való hajlam. Kívülről a Sátán csábításai, belülről pedig a testi vágy, a szemek kívánsága (kapzsiság) és az élet kevélysége kísértenek minket Isten parancsainak megszegésére (Vö. Ef 6, 12 és IJn 2, 16). A kísértés nem bűn. A döntés és cselekvés akkor válik bűnné, ha az ember Isten akaratának TUDVA ÉS AKARVA elleneszegül, tehát a legfőbb Jóval szemben a látszólagos jót választja.

A halálos és bocsánatos bűnről. "Van bűn, mely a halálra vezet" (IJán 5,16). Halálos bűn, ha az ember teljes tudatossággal és akarattal jelentős dologban Isten parancsa ellen dönt és cselekszik, megtagadva ezzel teremtő Istenének az engedelmisséget, szembefordulva Szerető Atyjával. Az emberi gyengeség még a megváltottakat is gyakran hibákba, kisebb bűnökbe viszi. A megszegett parancs jelentőségének és

cselekedetünk szándékosságának arányában ezek kisebb, "bocsánatos bűnök". Ezekről mondja János apostol: "aki azt mondja magáról, hogy büntelen, az önmagát vezeti félre". A bocsánatos bűnök is Isten szeretete ellen vannak, ezért küzdenünk kell ellenük, vezekelnünk kell miattuk, s mennyei közbenjárónknak, Jézus Krisztus irgalmához kell folyamodnunk.

A természeti törvényről. Az emberiség történelmének egyetlen pillanatában sem volt magára hagyatott. Isten akaratát különböző módon és mértékben, de mindig, mindenki megismerheti. A természeti törvények - bár megfogalmazatlanul - ott élnek minden társadalom gondolkodásában. Nélkülük sem emberi, sem társas élet nem volna lehetséges. Ezek legfőbb alapelve: tedd a jót, kerüld a rosszat. A nagy kérdésekben (mint például az élet tisztelete, az adott szóhoz való hűség, a gyermekek és szülők kapcsolata stb.) ezek már kielégítő módon választ adnak.

A Tízparancsolatról. Isten a kinyilatkoztatás folyamán akaratát pontosan megfogalmazva adta tudtul a választott népnek a Tízparancsolatban. Ez az embernek Isten és embertársai iránti alapvető kötelezettségeit összegzi. Isten iránti hódolat, az ő szentségének alázatos megvallása, az imádás, a szülők, az élet, az életadás. a jogos tulajdon, a másnak javát vagy kárát munkáló emberi szó, továbbá a felebarát családjának és javainak tiszteletben tartása minden vallási és erkölcsi magatartás örökérvényű alapja, mely nem változik meg az Újszövetségben sem, hiszen Jézus mondja: "Nem megszüntetni jöttem a törvényt, hanem beteljesíteni" (Mt 5,17)

Krisztus követéséről. A keresztény élet példája és mértéke, vagyis igazi Törvénye: maga Krisztus. Ő megmutatta szeretetét az Atya iránti ENGEDELMESSÉGBEN. Az Atyával való személyes kapcsolatát az állandó IMÁDSÁGBAN gyakorolta. Megdicsőítette az Atyát SZENVEDÉSÉBEN és halálában, az Atya pedig a teljes önátadásra a Fiú megdicsőítésével válaszolt. Krisztus egész küldetése kinyilvánította Istennek az emberek iránti SZERETETÉT. Ahol járt, jót tett: gyógyított, ételt adott, tanított. Figyelmeztetett az IRGALMASSÁG testi és lelki cselekedeteire, s tudtul adta, miben áll boldogságunk. Végül

életét adta áldozatul az emberekért, hogy megmutassa, mennyire szereti Isten a világot. Krisztus tanítása hiteles, ő maga az egyetlen igazi Út, amelyen szeplőtlenül járhatunk. **Az Istenre hagyatkozásról.** A keresztény erkölcs és az erények alapja: az ember Istennek való önátadása ("devotio"). Nem más ez, mint annak átélése és állandó tudata, hogy a keresztségben meghaltunk a bűnnek és életünk Istenben van elrejtve. Önmagunkat, sorsunkat, szabadságunkat Isten kezébe helyezzük, teljes bizalommal reá hagyatkozunk, fenntartás nélkül átadjuk neki magunkat. Lemondunk saját elképzeléseinkről, önkaratunkról, elismerjük őt Uruknek és Atyánknak, s engedjük, hogy ő vezesse életünket isteni tetszése szerint. E magatartás jeles példája Ábrahám, aki az Úr szavára hagyatkozva otthagyta biztonságos életét, s azután fiát is kész volt feláldozni. Azután példája Mária, aki minden emberi számítás ellenére vállalta Isten akaratát. S legfőbb példája Krisztus, aki azt mondta: "az én eledelem az, hogy Atyám akaratát cselekedjem" (vö. Jn 4,34). Ennek az alapérzésnek megnyilvánulása a keresztény ALÁZATOSSÁG, s ebből a termőtalajból nőnek ki - Isten ajándékaiként - az őneki tetsző ERÉNYEK. Alázatos önátadásunkat minden szentmisében Krisztus áldozatával egyesítjük, s így lesz az kedvessé az Atya szemében.

Az erényekről. Az erény: állandó készség a jó akarására és megtételére. Krisztus ugyanis nem elégszik meg azzal, hogy a benne hívők nem követnek el bűnt, hanem azt akarja, hogy minél több gyümölcsöt teremjenek. A bűnökkel szemben megmutatta az erényeket, tanácsokat adott, s kegyelmével, Isten ingyenes ajándékával együttműködve az ember magáévá is teheti ezeket az erényeket.

A sarkalatos (kardinális) erényekről. Az emberi élet alapvető erkölcsi tényezőit, természetes erényeit a kinyilatkoztatáson kívül is felismerte az emberiség. Az emberi természettel járó - tehát szintén Istentől kapott - helyes elveket nem teszi fölöslegessé a természetfölötti, kegyelmi élet. A természetes erényekre, mint sarokpillérekre épül a természetfölötti erények kupolája. E négy erény:

1. AZ OKOSSÁG: az a begyakorolt körültekintés, józan ítélőképesség, mely által az általános erkölcsi irányelveket mindennapi tetteinkben a körülmények mérlegelésével alkalmazzuk.

2. AZ IGAZSÁGOSSÁG: megadni mindenkinek, ami neki jár - Istennek a teremtményi hódolatot - a közösségnek, hazának, társadalomnak kötelességeink teljesítését, embertársainknak a velük való kapcsolatoknak vagy megállapodásoknak megfelelő javakat, szolgáltatásokat, tartozásokat.

3. AZ ERŐSSÉG: a lélek ereje, állóképessége a jó ügyekben, a szorongatások, szenvedések, küzdelmek között.

4. A MÉRTÉKLETESÉG: begyakorolt uralom az emberi szenvedélyek fölött mind testi természetű dolgokban (falánkság, élvezetek, nemi vágy, mozgás stb.), mind a szellemiekben (harag, kíváncsiság, rendetlen kívánság, túlzásokra való hajlam). A többi természetes erény e négyre visszavezethető.

Az isteni erényekről. Az isteni erények célja is, forrása is közvetlenül az Istennel való kapcsolat. (Természetfeletti erényeknek is hívjuk őket.) Isten adományai, melyek a mi együttműködésünkkel bontakoznak ki.

1. A HIT: a legfőbb Igazság szavának, igéjének feltétlen elfogadása annak alapján, hogy Isten nem téved és nem téveszt meg.

2. A REMÉNY: bizalomteljes ráhagyatkozás a legfőbb Jóra, aki minket üdvözíteni tud és akar; vakmerőség nélkül, de Isten irgalmában bízva életünknek az öröklét felé irányítottsága.

3. A SZERETET: akaratunk minél teljesebb egyesülése Istennel, aki maga a Szeretet; felebarátaink szeretete Istenre való tekintettel és Isten példája szerint. A szeretet gyümölcsei: a béke, öröm, megbocsátó és adakozó jóindulat.

-- A hit majd életünk végén elmúlik, mert helyet ad a látásnak. A remény is elmúlik, mert a beteljesedés fölöslegessé teszi. De a Szeretet mindörökké megmarad, mert Isten színelátásában jut el a boldog tökéletességre.

Az evangéliumi parancsokról és tanácsokról. Krisztus parancsai irányítanak bennünket, hogy a bűnt elkerüljük és a jót tegyük. Ő azt akarja, hogy keressük Isten országát és az ő igazságát, hogy kövessük őt a kereszthordozásban, hogy szelídek és alázatosak legyünk, ellenségeinket szeressük. Tanácsait pedig mindenki hivatása és életállapota szerint tartja meg. Az evangéliumi tanácsok: önkéntes szegénység, örökös tisztaság és tökéletes engedelmesség.

Az életállapotokról és hivatásokról. Isten a mindenkire vonatkozó parancsokon és tanácsokon kívül külön-külön is kinyilvánítja mindenkinek az ő akaratát az egyéni életkörülményekben, tehetségekben, adottságokban és feladatokban.

E sokféle életúton mindenkinek meg kell látni és teljesíteni kell "állapotbeli kötelességeit", melyekhez más és más módon mindenki megkapja Istentől az "állapotbeli kegyelmeket" is.

A bűnbánatról. Krisztus ismerte az embert, s tudta, mi lakik benne. Ezért tanítását a bűnbánat meghirdetésével kezdte. A krisztusi tökéletességre törekvő embernek is tapasztalnia kell önmaga gyarlóságait. Isten irgalmában való vakmerő bizakodás nélkül rá kell bízni magát erre a megbocsátó irgalomra. A bűnőknek önmagunk és Isten előtt való feltárása, azok elkövetésének őszinte sajnálata olyan megtérést eredményez, mely együtt jár a bűnök bocsánatával: Isten megbocsátó szava a szentségi feloldozásban az embert újra megigazulttá teszi, helyreállítja az Istennel való tiszta szeretetkapcsolatot. A bűnbánat és bocsánat Isten irgalmának, kegyelmének köszönhető új kezdet.

A krisztusi élet erőforrásairól. Isten az embert **SZABAD AKARATTAL** ruházta fel, azt kívánva, hogy az ember önként lépjen övele szeretet-szövetségre. De nem hagyta magára az embert: irányítóul belé adta a **LELKIISMERETET**; tanította és akaratát megismertette vele a próféták, majd legtökéletesebben saját Fia által. A Fiú megmutatta az Atyát, s most már a parancsokon túl ez az **ISTENISMERET** serkenti a hívőt az igazi életre.

-- Minden cselekvés a természetből, az életből fakad. Mivel az emberi természet - különösen az áteredő bűn következtében megromlott voltában - nem lenne képes Isten akaratának teljesítésére, Isten egy új természetet, új életet helyezett belénk: az ő saját életét a **MEGSZENTELŐ KEGYELEM** által. A megszentelő kegyelem megöli bennünk a "régi embert", s a Krisztussal egyesülő léleknek új, megigazult, istengyermeki életet ad. E kegyelmet a keresztség adja, a bűnbánat szentsége helyreállítja, a többi szentség pedig növeli bennünk. A megigazultság gyermeki bizalmat kelt az emberben Isten iránt, állandó szeretetet és békességet Istennel és emberrel, s gyümölcsöket terem a jótettekben.

-- Az egyes cselekedetekhez is küld Isten természetfölötti támogatást, **SEGÍTŐ KEGYELMET**, mely vagy megelőző, hogy sugallat-szerűen a jóra indítsa, vagy kísérő, hogy a végrehajtásban megerősítsen. Életünknek minden igazi jócselekedetében érezzük a kegyelem hatását, de az nem szünteti meg az emberi szabadságot, hanem együttműködésre hívja.

A közösségről. Az ember természeténél fogva közösségi lény. A kisebb közösségek létjogosultságát mindig az adja, hogy tagjai egymást bizonyos értékek megszerzésére, megvalósítására és megőrzésére segítik. Igazi erőforrásunk azonban az a nagy közösség, melyre Krisztus üzenete közvetítését, lelki irányításunkat, az istendicséret folytatását bízta a földön: az Egyház. Az Egyház a kinyilatkoztatott tanítás átadásával és magyarázatával, az apostoli idők óta adott parancsok, tanítások által, hagyományaival és szokásaival is formál minket napról napra Krisztus hasonlóságára.

A krisztusi élet céljáról. Ha a krisztusi utat követjük, akkor eljuthatunk a keresztény életszentségre, ahogy Mesterünk is mondta: "Legyetek tökéletesek, miként a ti mennyei Atyátok tökéletes" (Mt 5,48). Akkor várhatjuk, hogy jöjjön a hívás: "Jertek, Atyám áldottai, és vegyétek az országot, mely nektek készített a világ kezdetétől" (Mt 25,34).

A legfontosabb imádságok és tudnivalók

A kereszttetés: Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. Amen.

A Szentháromság dicsőítése

Dicsőség az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek, miképpen kezdetben, most és mindörökké. Amen.

Az apostoli hitvallás

Hiszek egy Istenben, mindenható Atyában, mennynek és földnek teremtőjében. És Jézus Krisztusban, az ő egyszülött Fiában, a mi Urunkban, aki fogantatott Szentlélektől, született Szűz Máriától, szenvedett Poncius Pilátus alatt; megfeszítették, meghalt és eltemették. Alászállt a poklokra, harmadnapon feltámadt a halottak közül, fölment a mennybe, ott ül a mindenható Atyaisten jobbján; onnan jön el ítélni élőket és holtakat. Hiszek a Szentlélekben. Hiszem a katolikus Anyaszentegyházat, a szentek közösségét, a bűnök bocsánatát, a test föltámadását és az örök életet. Amen.

Az Úr imája (Miatyánk)

Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a te neved, jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is. Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek, és ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól. (Mert tiéd az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké.) Amen.

Az isteni erények felindítása

Istenem, hiszek tebenned, mert örökké igazmondó vagy.
Istenem, remélek tebenned, mert mindenkor hű és irgalmas vagy. - Istenem, mindennél jobban szeretlek téged, mert végtelenül jó és szeretetre méltó vagy.

Az angyali üdvözet (Üdvözlégy)

Üdvözlégy Mária! Kegyelemmel teljes, az Úr van teveled, áldott vagy te az asszonyok között, és áldott a te méhednek gyümölcse, Jézus. Asszonyunk, Szűz Mária, Istennek szent anyja! Imádkozzál érettünk, bűnösökért, most és halálunk óráján. Amen.

Krisztus lelke szentelj meg engem...

Krisztus lelke, szentelj meg engem, Krisztus teste, üdvözíts engem, Krisztus vére, ihless meg engem, Krisztus oldalából folyó víz, tisztíts meg engem, Ó édes Jézus hallgass meg engem! Szent sebeidbe rejts el engem, Ne engedd, hogy elszakadjak Tőled. A gonosz ellenségtől oltalmazz engem. Halálom óráján hívj magadhoz engem, és engedj Hozzád jutnom, hogy szentjeiddel dicsérjelek, mindörökkön örökké. Amen.

Fogadd el Uram, szabadságomat...

Fogadd el Uram, szabadságomat, fogadd egészen. Vedd értelmemet, akaratomat s emlékezésem. Mindazt amim van, és ami vagyok, Te adtad ingyen. Visszaadok Uram egyszerre mindent. Legyen felettünk korlátlan úr rendelkezésed. Csak egyet hagyj meg ajándékul: szeretnem téged. Csak a szeretet maradjon enyém a kegyelemmel, s minden, de minden gazdagság enyém, más nem kell. Amen.

Oltalmad alá futunk...

Oltalmad alá futunk Istennek szent Anyja! Ne vesd meg könyörgésünket szükségünk idején, hanem oltalmazz meg minket minden veszedelemtől mindenkor dicsőséges és áldott Szűz. Asszonyunk, Közbenjárónk és szószólónk! Engeszteld értünk Fiadat, ajánlj minket Fiadnak, mutass be minket szent Fiadnak. Amen.

Mindennapi ima:

Uram bocsásd meg bűnömet, melyet elkövettem. Tisztítsd meg lelkemet, melyet beszennyeztem. Segítsd földi életem, melyet neked élek. Terelj helyes útra, hogy tefeléd menjek. Vigyázz életemre, hogy bűnt ne cselekedjek. Irgalmazz lelkemnek, hisz te irgalmas vagy. Mennyek országába így vezess be engem. Ámen

Reggeli imádság:

Uram, Istenem, tiéd az éjszaka és tiéd a nappal, kezded műve a hajnali harmatcsepp és a Nap. Add, hogy ma egész nap jókedvű és tiszta legyek: a Világosság fia. Köszönöm, hogy vagy és hogy megteremtettél engem is. Légy mindig jó hozzám, és a te irgalmas szereteted ragyogjon mindig fölöttem. Óvj meg a bűntől a mai napon, tölts el a te Lelkeddel. Jó akarok lenni, hogy örömed teljék bennem, és szeretni akarlak téged, Uram. Amen.

Mindenható Úristen, te jutattál bennünket ezen új nap kezdetéhez. Kérünk, szentelj meg ma minket, hogy a Te igazságod munkálására irányuljon minden szavunk, minden tettünk és gondolatunk. Újraébredt lelkem legyen egészen a tied. Segíts úgy élnem Istenem, hogy neked, és az embereknek is öröme teljék bennem.

Esti ima:

Mennyei Atyám! Mielőtt álomra hajtanám a fejem, önmagamba nézek, ma milyen gyermeked voltam, hiszen csak akkor lehet nyugodt éjszakám, ha tudom, szereteted virraszt fölöttem... *(rövid lelkiismeretvizsgálatot tartunk)*

Uram, bocsásd meg minden bűnömet és gyarlóságomat. Különösen azt, amivel ma megbántottalak. Adj időt, és kegyelmet, hogy méltó legyek a te atyai szeretetedre.

Őrizz meg engem Uram, mint szemed fényét. Szárnyaid oltalma alá végy engem. Uram, Istenem, legyen rajtam a te irgalmad.

Emberek teremtője, az emberekhez jóságos és kegyes Isten: fogadd most is ezt az esti hálaadást. Te vezettél ezen a napon keresztül, te adtál oly sok élményt. Védeld most minket Krisztus által, adj nyugodalmas éjszakát, szép álmokat. Hála neked és dicséret mindörökké.

Maradj velünk Urunk, mert alkonyodik, és közeleg az este! Maradj velünk és egész egyházaddal! Maradj velünk a nap alkonyán, az élet alkonyán, a világ alkonyán is! -Maradj velünk, amikor ránk ereszkedik a bánat és a szorongás éje, amikor ránk zúdul a kísértés sötétje. Maradj velünk az idők végezetéig. Add Urunk áldásodat éjszakai pihenésünkre, hogy új erővel, egészségesen

ébredjünk, hogy holnap újabb lelki élményekkel gazdagodjunk. Ámen.

Hitünk főigazságai

A krisztusi igazságok ismerete nélkül nincs keresztény élet. Egyre jobban meg kell ismernünk hitünket. A legfontosabb igazságok fogalatai a Hitvallások. A "főigazságok": a hittanulásban használt rövid összefoglalások.

1. Egy Isten van. Az egy Istenben három személy van: az Atya, a Fiú és a Szentlélek.
2. Isten a világ Teremtője és gondviselő Atyánk.
3. A Fiúisten emberré lett, hogy minket megváltson és üdvözítsen.
4. Isten igazságos, aki a jókat megjutalmazza, a gonoszokat megbünteti, de a megtérő bűnösnek szívesen megbocsát.
5. Isten kegyelme az üdvösségre szükséges.
6. Az ember lelke halhatatlan, teste pedig feltámad.
7. Jézus Krisztus Egyházat alapított, és ennek legfőbb pásztora a római pápa.
8. Jézus szent evangéliuma (örömhíre): Mennyei Atyánk végtelenül szeret minket, gyermekévé fogad, és földi életünk után hazavár az örök életre.

A főparancs:

Szeresd Uradat, Istenedet, teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes elmédből, és minden erődből. Szeresd felebarátodat, mint saját magadat!

A tízparancsolat:

- 1/ Uradat, Istenedet imádd, és csak neki szolgálj!
(Ne készíts bálványképeket!)
- 2/ Isten nevét hiába ne vedd! Ne tégy hamis esküt!
- 3/ Az Úr napját szenteld meg!
- 4/ Atyádat és anyádat tiszteld!
- 5/ Ne ölj!
- 6/ Ne törj házasságot! (Ne paráználkodjál!)
- 7/ **Ne lopj!**
- 8/ Ne hazudj, és mások becsületében kárt ne tégy!
- 9/ Felebarátod házastársát ne kívánd!
- 10/ Mások tulajdonát ne kívánd!

Az Anyaszentegyház öt parancsa:

- 1/ **A vasárnapokat és az egyházi ünnepnapokat szentmisével és munkaszünettel szenteld meg!**
- 2/ **A pénteki bűnbánati napokat és a parancsolt böjtöket tartsd meg!**
- 3/ **Legalább évente gyónjál, és legalább a húsvéti időben áldozz meg!**
- 4/ **Házasságodat az Egyház törvényei szerint kösd meg, és gyermekeidet katolikus módon neveld!**
- 5/ **Az Egyházat anyagi hozzájárulásoddal is támogasd!**
(Évenkénti egyházi adó fizetése plébániádnak, ahová tartozol, és perselypénz a templomban.)

Kötelező ünnepek Magyarországon, amikor szentmisére kell jönni:

Mindem vasárnap, - ezenkívül: december 25, karácsony, - január 1, Újév, Szűz Mária Istenanya ünnepe; - és augusztus 15, Nagyboldogasszony, Szűz Mária mennybevétele ünnepe.

Böjti napok Magyarországon:

Minden péntek bűnbánati nap, amikor vagy böjttel (hús nélküli étkezés), vagy imádsággal, vagy jócselekedettel teszünk eleget. Nagyböjt péntekjei, amikor hagyományosan nem eszünk húst.

Szigorú böjti napok, hamvazószerda (nagyböjt első napja) és nagypéntek, (Jézus kereszthalála napja), amikor nem eszünk húst, és a felnőtt egészséges emberek csak háromszor esznek, kétszer jelképeset, egyszer többet, és ezen a napon tartózkodnak a szórakozástól, ünnepléstől.

A keresztről szóló tanítások a Bibliából:

„Nem akarok mással dicsekedni, mint Urunk, Jézus Krisztus keresztyével. Átala keresztre szegezték nekem a világot, és engem is a világnak.” (Gal 6,14)

„Aki nem veszi vállára a keresztyét, s nem követ, az nem méltó hozzám.” (Mt 10,38)

„Aki követni akar, tagadja meg magát, vegye fel keresztyét és kövessen. Aki meg akarja menteni életét, elveszíti, aki azonban értem elveszíti, az megtalálja. Mi haszna van az embernek, ha az egész világot megszerzi is, de lelke kárát vallja?” (Mt 16,24-26)

„Jézus vétkeinket saját testében felvitte a keresztfára, hogy meghaljunk a bűnnek, és az igazságnak éljünk.” (1Pt 2,24)

„A keresztről szóló tanítás azoknak, akik elvesznek balgaság ugyan, de nekünk, akik üdvözülünk, Isten ereje.” (1 Kor 1,18)

HÁZI ÁLDÁS

Hol hit, ott szeretet; - Hol szeretet, ott béke,

Hol béke, ott áldás, - Hol áldás, ott Isten

Hol Isten, ott szükség nincsen. Ámen!

Szent Rita: Egy meghallgatott imádság

Erőt kértem az Úrtól, s Ő nehézségeket adott, melyeken megedződtem. Bölcsességért imádkoztam, és problémákat adott, melyeket megtanultam megoldani. Előmenetelt óhajtottam, gondolkodó agyat adott és testi erőt kaptam, hogy dolgozzam. Kértem bátorságot, és Isten veszélyeket adott, melyeket legyőztem. Áhítottam, hogy szeretni tudjak, és kaptam az Úrtól bajba jutott embereket, akiken segítek. Kegyes jóindulata helyett alkalmat kaptam a jóra, és mindent megkaptam, amire szükségem volt. Imádságom meghallgatásra talált.

Mibe kerül a keresztelés?

A templomba nincs belépődíj, a keresztség kiszolgáltatása természetesen ingyenes, nincs díja, de az egyház tagjainak kötelessége egyházuk támogatása. Akinek lehetősége van támogatni: ez történhet csekken, perselybe dobva, borítékban, kinek-kinek tehetsége szerint. A helyi plébánia, és templom, ahová tartozol a te egyházi adódból áll fenn, amit évente minden keresettel rendelkező katolikusnak fizetnie kell, a sekrestyében, vagy átutalással:

Verőcei Szent András Plébánia, 11742094-20163154-00000000

Egyházi adó, hozzájárulás:

Befizethető a sekrestyében a misék után és átutalással.

Az egyházi adó mértéke a nettó jövedelem 0,5 – 1%-a. Fizethető év egy, vagy több alkalommal. Természetesen a segélyből élők, részmunkaidősöktől stb. nem várunk el rendszeres adófizetést. A Jó Isten jutalmazzon meg minden nagylelkű adományozót!

Kérjük a csekken, vagy átutaláson feltüntetni a pontos nevet, címet, és azt, hogy mennyi főre, hány kereső után fizetik az egyházi adót. Köszönjük, hogy hozzájárul egyháza fenntartásához!

Plébániánk, templomunk a hívek adományából áll fenn.

Akkor lesz pap, kántor, sekrestyés, plébániai hitoktatás, díszített templom, ha lesz, aki adományával ehhez ezentúl is hozzájárul.

Ezenkívül a központi támogatás a NAV felé: adód 1%-a, ami a püspökség, papnevelés, katolikus iskolák, kórházak, otthonok, rendezvények megtartása stb. célra kerül felhasználásra.

A Katolikus egyház technikai száma: 0011

Kértem Istent,

vegye el a gögömet, és Isten azt felelte: - Nem.

Azt mondta, nem az Ő dolga, hogy elvegye: az én dolgom, hogy feladjam.

Kértem Istent, tegye egészségessé béna gyermekemet, és Isten azt felelte: - Nem.

Azt mondta: A lelke egészséges, a többi ideiglenes.

Kértem Istent, adjon nekem türelmet, és Isten azt felelte: - Nem.

Azt mondta: A türelem a szenvedés mellékterméke: nem adható, csak kiérdemelhető.

Kértem Istent, adjon nekem boldogságot, és Isten azt felelte: - Nem.

Azt mondta: Ő áldást adhat, a boldogság rajtam áll.

Kértem Istent, vegye el tőlem a fájdalmat, és Isten azt felelte: - Nem.

Azt mondta: A szenvedés eltávolít a földi dolgoktól, és közelebb hoz hozzám.

Kértem Istent, növelje nagyra lelkemet, és Isten azt felelte: - Nem.

Azt mondta: növekednem egyedül kell, ő majd megnyes néha, hogy gyümölcsözőbb legyek.

Kértem Istent, segítsen, hogy szeressem az embereket, ahogyan Ő szeret engem.

És Isten azt mondta: – No végre egy jó gondolat!

Verőcei Szent András Plébánia

2621 Verőce, Lugosi u. 4.

Tel: 06-27-350-897, mobil: +36-20-940-7288

Plébános: Fejérdy Áron

Honlap: www.verocelebania.hu

e-mail: aron.fejerdy@gmail.com

Szentmisék rendje:

Vasárnaponként és ünnepnapokon:

8:00 Kápolnában, 9:30 Templomban

Hétköznapokon hirdetés szerint.